

med denne Periodes Udløb, og de Indtægter og Udgifter, der falde udenfor Perioden, om de endog vedkomme denne, gaae over i et følgende Regnskabsaar; at de Udgifter, der bemyndiges af en Afgørelse efter hans Formening, lovmæssig Afslutning af alle Regnskaberne, enten ikke ville indtræde eller dog uden Bødselighed lade sig sjerne, og at de Regler, der forsaavidt have været gjældende i en tidligere Tid, maae ansees bortfaldne ved den nu indførte Tingenes Orden, idet ved Grundloven en ny Periode er indtraadt med Hensyn til hele Finansvæsenet.

Idet han saaledes antager, at den for Tiden gjældende Regel i alt Fald er den, at Statsregnskabet, indtil en ny Lov bestemmer anderledes, skal afsluttes, naar Regnskabsperioden er udløbet, har han anset det nødvendigt, at den Afvigelse herfra, som har fundet Sted, forsaavidt angaaer Regnskabet for Finantsaaret 1850—51, sanctioneres af Rigsdagen. Og har han desaaarsag ved et specielt Antegnelsepunkt, nemlig under Nr. 1 ved Domænevæsenet, indstillet, at Rigsdagen vilde beslutte: „Statsregnskabet ud over Finantsaarets Udløb udfatte Afslutning passerer for denne Gang.“

Udvalget vil vel ikke nægte, at Udskilting, naar Sagen tages fra en blot theoretisk Side, taler for den af Statsrevisor Peterfen fremførte Mening. Men det maa paa den anden Side dog vel erindres, at Anden i hele Finantslovgivningen — de aarlige Budgetter, de aarlige Finantslove og de aarlige Finantsregnskaber — taler for, at det har været Hensigten, saa meget som muligt, at holde ethvert enkelt Aars Indtægter og Udgifter adskilte fra de andre Aars, for saaledes at have et, saavidt gjørligt, klart Billede af det enkelte Aars finantstille Status. Denne Hensigt vilde imidlertid, saavidt Udvalget skønner, kun tildeels opnaaes, naar man statuerede som Regel, at alle de forskjellige Regnskaber skulde afsluttes samme Dag, som Regnskabsperioden var udløbet, og at navnlig ingen som helst Udgift maatte optages i Regnskabet, endog nok saa kort efter Periodes Udløb, uagtet den henhørte til Fi-

nantsaaret. Udvalget skal ikke opholde sig ved at udvikle de flere forskjellige Uregelmæssigheder og Ulemper, som Fremgangsmaaden vilde medføre, men indskrænke sig til at antyde, at Finantsstilstanden i et Aar, hvor betydelige extraordinaire Udgifter havde fundet Sted, t. Ex. et Krigsjaar, kunde erholde et ganske urigtigt Udseende, naar flere af de større Udgiftsposter først kunde afgjøres kort efter Aarets Udløb, og desaaarsag skulde overføres paa et andet Aar, hvor ingen extraordinaire Forhold havde eksisteret. Fremdeles skønner Udvalget ikke rettere, end at de i Grundloven indeholdte Bestemmelser angaaende Finantserne kun medføre, at alle de hidtil gjældende — lovbestemte eller vedtagne — Regler skulde bortfalde i saadanne Tilfælde, hvor de ligefrem stride mod den nye Tingenes Orden. Dette synes, efter hvad ovenfor er anført, ikke at kunne siges om Reglerne for Regnskaberne Afslutning m. v. Udvalget troer saaledes ei, at der behøves nogen udtryffeligg Sanction af Rigsdagen i den af Statsrevisor Peterfen antydede Retning.

Paa den anden Side maa Udvalget derimod være enig med Statsrevisorerne i, at der bør arbejdes hen til, at Statens saavel almindelige som specielle Regnskaber afsluttes til en Tid, der er saa nær som muligt ved den paagjældende Finantsperiodes Udløb, ligesom man vilde ansee det hensigtsmæssigt, at den samme Frist i saa Henseende fastsattes med Hensyn til alle de Regnskabsbrancher, der omhandles i Finantslovene, uden Hensyn til, om det eventuelle Regnskabsoverskud indflyder i den almindelige Finantskasse, eller ikke. Men, ligesom det allerede er bemærket, at Terminen for Regnskaberne Afslutning bør være saa nær Regnskabsperiodens Udløb som muligt, saaledes kunde det vel være betænkeligt, at bestemme netop den seldsamme Termin for alle Specialregnskaberne, idet en saadan almindelig Termin, der var appasset efter eet Slags Regnskaber, turde være for lang for andre. Bestemmelsen herom turde vel helst være at overlade til Finantsbestyrelsen, naar man først havde taget en almindelig Beslutning om, til hvilken Tid det almindelige Statsregnskab for hvert Finantsaar burde afsluttes. At foreslaae nogen bestemt Regel i